

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:
1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:
1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București
primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.
Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 15 Iunie st. v.

Puține zile încă, și se sfârșește anul școlastic.

E acesta timpul, când tinerețea noastră de pe la toate institutele de învățământ își dă seamă despre sporiul făcut în timpul unui an de școală și când mulți dintre părinți vor veni în poziția de a se gândi serios de cariera fiilor lor.

Numai acela, care are copii de școală, știe câtă frământare de cap și câtă abnegațiune adese-ori îi face grija pentru viitorul acelora. Și cu toate acestea de câte-ori nu se întimplă, că un părinte nu cunoaște în deajuns facultățile intelectuale și inclinările fiului său, și de câte-ori nu auzim pe unii și pe alții dicând, că cariera cutăruia ori cutăruia este greșită.

Mai ales între împregiurările, în care trăim noi, e greu, foarte greu a destina pe cineva pentru o carieră anumită, care să fie potrivită și cu facultățile și cu inclinările aceleia.

Poziția ce ni s'a creat nouă, Românilor, în această țară e abnormală.

Funcțiunile de stat pentru noi sînt închise, și numai rupînd cu toate tradițiunile naționale, poate tinutul român intra în vre-o funcțiune de stat, fie aceea cât de mică, ear' când îi sosese timpul să înainteze, nu mai încapă de ceata nemeșilor scâpătați și de a proletrarilor inteligenți maghiare, care cu gura căscată așteaptă după câte un os de ros.

De asemenea nu este la noi răspătită nici știința ca atare, căci cunoscințele sale științifice, aici în țară Românilor nu le poate valida, decât numai calcându-și pe inimă și făcînd ceea-ce au făcut spre pildă d-nii Grigorie Moldován, Alexici etc.

Pentru noi au mai rămas numai puținele cariere, care nu atrîrnă de loc sau numai în parte dela discrețiunea guvernului.

De aceea noi Românilor trebuie să băgăm bine de seamă, ca să nu ni se sporească proletariatul inteligent. Să nu crescem inteligenți, care apoi aici în patrie nu pot exista, decât umilindu-se și trîndu-se, și în cele din urmă sînt

siliți a trece hotarele, pentru-ca să-și poată agonisi pâinea de toate zilele.

Și aceasta nu o putem evita mai ușor decât atunci, când lăsăm să studieze numai inteligențele adevărate și pe tinerii înzestrați cu talente, ear' pe cei mai slab înzestrați îi împingem spre meserii, punîndu-i astfel în poziția de a deveni și ei productivi și membri folositori ai societății.

Să deprindem pe preoții, învățătorii și pe plugarii noștri mai cu dare de mână cu idea, că meșteșugurile sînt meserii cinștite și că un meșteșugar bun meseriece adese-ori mai mult decât un avocat slab. Și nu strică, dacă și printre meșteșugari se strecură tineri mai bine înzestrați, căci talentele se pot valida și în cariera aceasta.

După-ce nouă nu ne-au rămas alte terene de activitate, mai ales ar trebui să îmbrățișăm măiestriile, să creăm prin aceasta o clasă mijlocie bine situată și independentă.

Acum la încheierea unui an școlar nu putem deci decât din nou să recomandăm tinerilor români îmbrățișarea măiestriilor. Pentru-că avem mare trebuință de oameni bine situați și independenți în toate privințele.

Mesagiul de tron german.

Împăratul Wilhelm al II-lea a deschis „Reichstag“-ul la 25 l. c. prin următorul mesagiu:

Stimabililor domni! Cu o adîncă jale în inimă Vă salut și știu, că d-voastre jeliți împreună cu Mine. Amintirea proaspătă a greleur suferințe ale fericitului Meu tată, faptul zdrobitor, că la trei luni după decedarea Maiestății Sale a împăratului Wilhelm am fost chemat să Mă urc pe tron, au același efect în inimile tuturor Germanilor și durerea noastră a fost cu căldură împărtășită în toate țările lumii. Sub presiunea aceleia roș pe D-șeu, să-Mi dea putere pentru împlinirea înaltelor Mele datorințe, la care M'a chemat voiața lui. Urmînd acestei chemări, am înaintea ochilor prototipul, pe care l-a lăsat succesoriilor sei împăratul Wilhelm după grele răboaie și căruia a corespuns și regimul Maiestății Sale a fericitului Meu tată, încît realizarea intențiilor sale nu a fost împedecată prin boală și prin moarte.

V'am convocat, stimabililor domni, spre a anunța înaintea domniilor-voastre

poporului german, că Eusînt hotărît ca împărat și ca rege a umbra pe aceleși căi, pe care fericitul Meu domn moș și-a căștigat încrederea aliaților sei, iubirea poporului german și binevoitoarea recunoștință a străinătății. Dumneșeu să-Mi ajute, ca și Mie să-Mi succeadă aceasta; voui aspira la aceasta prin muncă serioasă.

Cele mai importante misiuni ale împăratului german sînt pe terenul asigurării militare și politice a imperiului în afară și în lăuntru; consistă în vegherea asupra executării legilor imperiale. Suprema lege este constituția imperiului; una dintre cele mai distinse drepturi și datorințe ale împăratului este de a o scuti și a o ocroti pe aceasta în toate drepturile ei, pe care le garantează ambelor corpuri legiuitoare, națiunii și fiecărui German, dar' și în acele drepturi, pe care le garantează împăratului și fiecăruia dintre statele aliate și domniilor lor.

La legislațiunea imperiului, conform constituției, am să cooperez mai mult în calitatea Mea de rege al Prusiei, decât ca împărat german, dar' în amîndouă calitățile Mă voui năsu a continua opera legislațiunii imperiului în același înțeles, în care a început-o fericitul Meu moș. În special îmi însușesc pe deplin mesagiul lui dela 17 Noemvrie 1881 și în înțelesul aceleia voui continua a lucra într-acele, ca legislațiunea imperiului să se năsuască și mai departe spre scutirea populațiunii muncitoare și să-și ofere scutul, pe care îl poate oferi în legătură cu legile fundamentale ale învățăturii creștinesci debililor și strîmtorăților în lupta lor pentru existență. Sperez, că va succede a împăca pe calea aceasta contrastele sociale nesănătoase și Mă bizuez într-o nutrire bunăstării noastre interne și sperez, că voui afla spriginul unanimității tuturor aderenților credincioși ai imperiului și ai guvernelor aliate, fără despărțire după partiduri separate.

Dar' țîn că e tot atât de imperativ să menținem desvoltarea noastră publică și socială în limitele legilor și să ne opunem cu toată hotărîrea aspirațiilor, care au de scop subminarea ordinii publice.

În politica externă sînt hotărît a menține pacea în toată lumea, încît atrîrnă dela mine. Iubirea și poziția Mea față cu armata germană nu mă vor duce nici odată în ispită, de a răpi țeara de binefacerile

păcii, dacă războiul nu devine o necesitate ce ni se impune prin atacarea imperiului ori a aliaților aceleuia. Armata noastră are să ne asigure pacea și dacă cu toate aceste ea va fi conturbată să ne-o redobîndească cu onoare. Aceasta va pute-o cu ajutorul lui Dumneșeu în vîrtutea puterii, ce a primit-o prin legea votată de cătră d-voastre în unanimitate. Zace departe de Mine a Mă folosi de aceste puteri pentru războaie ofensive. Germania n'are trebuință nici de o nouă glorie de războiu, nici de oare-care cuceriri, după-ce și-a elupat definitiv îndreptățirea, de a exista ca națiune unită și independentă.

Alianța noastră cu Austro-Ungaria e cunoscută. Eu țîn strîns la aceea cu fidelitate germană, nu numai pentru-că e deja încheiată, ci pentru-că în această alianță defensivă privesc baza echilibrului european, întocmai ca o moștenire a istoriei germane, al cărei cuprins este astăzi purtat de opinia publică a întregului popor german și corespunde dreptului internațional tradițional așa cum a fost el în valoare incontestabilă până la 1866.

Aceleași raporturi istorice și aceleași recerînțe actuale ne leagă și de Italia. Amîndouă țările vor să susțină binecuvîntările păcii, spre a pute trăi în pace pentru întărirea unității lor de nou căștigate, pentru cultivarea instituțiilor lor naționale și pentru promovarea bunăstării lor.

Alianțele ce există cu Austro-Ungaria și Italia, spre mulțumirea Mea, îmi conced a nutri cu cea mai mare grije prietenia Mea personală cu împăratul Rusiei și pacificile relațiuni seculare cu învecinatul imperiu rusec, ceea-ce corespunde atât sentimentelor mele, cât și intereselor Germaniei.

Îngrijindu-Mă cu cea mai mare conștientitate de pace, Mă pun cu aceeași aplicare în serviciul patriei și voui purta aceeași grije de armata noastră și Mă bucur de relațiunile tradiționale cu puterile externe, prin care se promovează în prima linie aspirațiunile Mele.

Cu încredere în Dumneșeu și în puterea de apărare a poporului nostru nutresc speranța, că pentru un timp îndepărtat ne va fi dat a scuti și a întări prin muncă pacifică ceea-ce au elupat în Dumneșeu adormiții Mei antecesori.

Monumentul lui Miron Costin.

Din Iași primim următoarele:

Ori-ce iubitor de cultură, Român sau străin, nu poate să întreprindă o călătorie mai îndelungată prin trecutul țerilor românesce fără a da de o mulțime de pedeci și locuri obscure, în care faptele se încâlcesc așa de reu, încît rătăcirea pare inimență. Din fericire, o făcile le apare totdeauna înaintea, le luminează calea și le susține curagiul. Făcila aceasta o constituie cronicile neperitoare ale marelui cronicar Miron Costin.

Să spună acea căruia s'omnat cîtiva de istoria noastră națională, de ce mare preț sînt acele cronici pentru știință și pe urmă ce note duioase, ce accente sfîșietoare de durere se amestecă printre justele și adîncile eugătări, când autorul descrie o nenorocire cădută pe patrie.

Miron Costin prelungă că a fost un mare scriitor, a fost un mare patriot și și mare om de stat. Serviciile ce a adus românismului sînt imense. Românismul îi datorează recunoștință.

Neobositul patriot, om de litere și om de stat, dl V. A. Ureche s'a gândit de acum vre-o doi ani, că nu e onorabil pentru Români, ca un astfel de om să rămână cunoscut numai de oamenii ce se ocupă mai adînc de istoria noastră națională, foarte puțin, din nenorocire. Dînsul a proiectat să ridice o monument marelui patriot moldovean și s'a adresat cătră Români.

Românii au răspuns cu grăbire la apel, ba încă ceva mai mult, cătriva, ca dl Butculescu și alții, s'au pus alături de d-sa și l-au ajutat în reușita operii. Meritul cel mare însă rămîne al celui dintăiu, care a peregrinat neobosit pe ploaie, pe viscol și pe căldură, din oraș în oraș, și prin conferențe, prin reprezentații și diferite sêrbări a isbutit să adune fondurile necesare.

Astfel marele cronicar Costin va avè un monument și Românii sînt scăpați de rușinea de a-și fi uitat pe cei mai mari dintre străbuni!

Onoare d-lui Ureche!

La punerea fundamentului statuei au alergat Români din toate părțile. Toți Iașienii erau în haine de sêrbătoare. S'au organizat sêrbări în grădininle publice pentru completarea fondului; intrarea a fost de un leu pentru persoanele mari, și 50 bani pentru copii, și se putea vedè teatru, jocuri acrobactice, artificii și luminățiuni. Maiestatea Sa regele, care se interesează așa mult de tot ce privesc trecutul nostru, și care a înlesnit munca d-lui Ureche, a trimis un adjutant să-l reprezente de această sêrbare. Guvernul este reprezentat de dl Culiănu, rectorul universității. Între cei sosiți cu trenul de aseară este și un urmaș al lui Miron Costin, locotenentul Miron Costin, care de curînd a părăsit cariera sa de oștan în armata austriacă

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Mazepa.

De Lord Byron.
Traducere de George Coșbuc.
(Urmare și fine.)

XVIII.

Și soarele sfinți. — Văđui,
Că mor pe mort; aveam menirea
Se 'mpreun țerna mea cu-a lui?
Meru 'mi-se 'negrea privirea:
Întregul, unicul meu dor,
Speranța mea era se mor.
Privii la cer; zdrobit de vaer
Văđui în corb, șburînd prin aer,
În roate mici, și crunt pîndea
Să-și facă prînd din carnea mea.
Vedeam, c'asteaptă după mine:
Stă 'n loc, se duce, earăși vine
Se tot învîrte lung, și-apoi
S'așează croncănînd pe noi.
Voiam se dau din mâni se sboare,
Dar', prea slab, eu în tremurat
Mișcînd un braț însăngerat
Sgîriam în glii cu desperare,
Și-atunci gemui așa de greu
De mă 'ngrozii chiar însumi eu:
Atunci sboră. — Erau mominte
De-un ultim vis, 'mi-aduc aminte
De el: vedeam prin larg eter
Un soare cald, lucind în cer
Mai slab, mai slab pînă se curmă;
Și pielea 'mi-a răcit în urmă,

Simțiam fior, stam par'-că 'n vînt,
Și m'a cuprins un sêmțmîent
Grozav de agonii și chinuri,
Prin pept îmi furnicau veninuri —
Crunt foc purtam în ochii goi,
Simții prin trup trecînd un sloiu,
Un vai, un tremur, scurt în fine —
Și nu știu, ce-a mai fost cu mine.

XIX.

Și me deștept! Văd oare eu
Un om stînd lîngă pat? Văd bine,
Sînt bolți de casă preste mine?
Pe velinți moi stă trupul meu?
Eu n'am murit? Cine se fie
La capul meu? Făptură vie? —
Dar' ochii earăși 'i-am închis,
Părîndu-mi tot că-i numai vis.
La patul meu sta o copilă
Frumoasă, naltă, rădîmînd
Pe palmă capul ei; și când,
M'am descepat, doi ochi de milă
S'au întălnit cu ochii mei,
Frumoși și negri, de schintei,
Primeau întrebători la mine,
De-s slab ori mă simțesc mai bine;
Și n'a fost numai vis pustiu,
Vedeam și mă simțiam că-s viu,
Și funii nu aveam pe brață,
Eu n'am fost sfîșiat de corbi! —
Privii riđend copila 'n față;
Voiam cu ea povesti să 'ntînd,
Dar' n'aveam încă ton pe limbă,
Ear' fata cu mult drag își plimbă
La buze degetul, voind

Să-mi dea semn pentru tăcere,
Să nu mă 'ncord, că n'am putere.
Venii apoi la pat, cu blînd
În mîna-i mîna mea stringînd,
Și mă 'nvîli de nou în cerge;
În urmă o văđui, că merge
Grăbind spre ușă, dar' pîșia
Pe deget; prin uși deschise
Șoptii, vai cât de blînd șoptise!
Mai dulce glas în viața mea
Eu n'am mai ascultat, un șopot
Curat ca glas de spii de clopot!
Dar' mamă-sa, căci fi șoptea
Ei însăși, mamă-sa dormia,
Atunci copila supărată
S'a dus, dar' a rentors îndată,
Și ear' mă mai privi d'intreg
Și-mi da prin semn se 'nșeleg,
Că nici o teamă să nu-mi fie,
Că dînsa earăși o s'vie;
Și când s'a dus mi se părea,
Că-s prea mult singur fără ea.

XX.

Părinții ei atunci veniră
Cu ea. — Dar' pentru-ce spun eu
Istoricul și traiul meu?
Cazacii veseli mă primiră
În ceata lor; ei m'au aflat
Pe stepe, mort de cal legat,
Și ei m'aduseră 'n bordeie,
'Mi-au dat viață, trau 'mi-au dat,
Ca mai tîrđiu un tron să-mi dea!
Și astfel acel conte van,
A căru lupavă poruncă

La fiare în pustiu m'aruncă
Să mor în mod așa tiran,
El însuși îmi ajută mie
S'ajungă la tron! Oh, cine știe,
Și care om poate afla,
Spre ce-l conduce soartea sa?
Fiți veseli dar', fi bravi de Sved!
Căci mîne, zori când se vor nasce,
Pe țernurii țuresci vom pase
Flămîndii noștri cai, și cred,
Că vom uita 'n curînd dusmanul,
Scăpînd de griji, ce ne muncesc;
Ear' pînă mîne, vă potfec
O noapte bună."

Și hatmanul

S'așează jos sub trunchiu de fag
Pe dînsul pune chăpeneag,
Adoarme. Lui tot una-i este,
Ori jos pe petrii ori în pat:
Se culcă, doarme ca scăldat.
De credeți, că pentru poveste,
Măcar nici nu 'i-a multumit
Carol, să scipi că el, șermanul,
În timp că povestea hatmanul,
Deja de mult a adormit.

Sibiu, Octomvrie 1887.

Oaspele mort.

După H. Zschokke.
(Urmare.)

„Oh coconiță, ce fericire ar fi fost pentru mine a fi rănit pentru d-ta; însă se n'aibi teamă, pe mine nu mă rănesc un atare ne-

trebnic cum e contele. De doresci totuși a mă compătîmi, apoi află, că sînt totuși rănit, însă la un loc cu mult mai primejdios — la inimă — și încă prin d-ta. Văd însă că n'ai compătîtime cu mine."

„Prefăcute! Pînă acum nu se observa atari rane la d-ta!"

„Am trecut și am suferit, căci doriame bucuros a deveni victima frumșeții d-tale. Am tăcut și am voit a-mi expune viața pentru a demasca pe un nedemn de mîna d-tale. Voui tăce și în viitor și voui suferi martiriul pentru d-ta."

„Tăcere!" — ĩise boareasa riđend și îi strînse mîna. „Ai face mai bine să mă conduci la joc!"

Jucară și deveniră tot mai confidențiali, pînă-ce în fine dînsul îi descoperi dragostea sa, ear' ea nu 'i-o respinse. Ciudatul conte se ia să ademenească fetele!

Dar' fericită mai era și Ileana! Era admirată de toți, căci o astfel de frumșeță nu se mai văđuse vre-odată. Des de dimineață o conduse contele acasă și o invită și la petrecerea viitoare.

Dînsa sâlta de fericire.

„Ah Ileană! n'ai pute să mă iubesci? Ai avut o seară plăcută, n'ai dori să fi în viața ta tot așa de fericită? Totul atrîrnă de voiața ta. Ca contesa Galibeti ai face furoare cu frumșeța ta". Dînsa tăcea și el îi răpi un sărut și o îmbrățișă. Ea tăcea și tremura, și îi mai îngădui și al doilea sărut.

Dîna următoare cercetă contele pe ambele sale dăntătoare și era cătră amîndouă

și a intrat cu dragoste în armata românească. Sărbările vor ține aici și mâine.

Ați la 11 oare metropolitul Moldovei și Suceavei va binecuvânta locul unde se va ridica statua. În fundament se va depune o cutie cu oasele cronicharului, aduse dela Brâncuși din județul Roman. Se va depune asemenea și documentele iscalite de rege, ministri și toți reprezentanții presei.

După această ceremonie comitetul și invitații se vor îndrepta spre Copou, având în frunte muzica, care va cânta „Marșul lui Miron Costin”, creat într'adins. Angel.

O întimpinare.

Domnul George Alexici, profesor, ne cere publicarea următorului articol — întimpinare:

În „Tribuna” din zilele următoare Dnu Pătru criticând lucrarea mea „Elemente ungurești în limba română” spune, că eu nu-s Român, ci Sârb, un om, care pentru folosul meu propriu răcurg acolo, unde-mi răspătesc serviciile mele. Dacă Dnu Pătru nu se-ar fi ocupat și cu cartea mea... După părerea mea modestă, eu cred, că nime 'n lume nu are drept să treaga la îndoaia originea mea, dacă eu însuși spun că-s Român și cu atât mai puțin drept ai ômeni aceea a mă nuni Sârb, carî-s și Slav și igit. Nu mă fălesc, și nu-mi apăăr românitatea mea cu ațea, că strămoșii mei sânt de origine macedo-română, vinit aici din Macedonia, nu sânt mândru și nu vreu să arăt, că moșu meu a fost protopop român în Arad, cu atât mai puțin, că tatca meu era neaoș Român, care a dăruit foarte mult bisericelî românești din Micălața (com. Arad); și eu, eți singur zic, că-s Român și aserțiunea mea nu are drept nime pe păment a o desmițî. Eu nu me am luptat nič cînd, că aceia dela „Tribuna” se me aplaudă și bătîndu-me pe umăr să-mi deie diploma de nemeșug, că-s Român; este mai și alt for, care va deșide. Conștiința mea-i liniștită, judece viitorul asupra mea și eți me voi închina liniștit înaintea judecâți. Atta pentru persoana mea. Acum se răvenim la ațea, țe zice Dnu Pătru despre lucrarea mea. El spune, că eți despre unele cuvinte, care se aud numai în varmeghia Aradului, Bichisului și prin părțile ungurești, afiru, că-s răspîdite pîntră toț Români. Cîne odată la cartea mea 'n mênă, trăbue să zimbească la o aserțiune naivă. Eți la fiștea care cuvînt am spus, unde 'am auzit, ba încă am pus, că ôre împîmîntent e în părțile acele, ori numai igi-colea-l rostesc. Și, că am adunat și provințialisemele, mi era datorință de o parte științifică, de altă parte națională. Științifică, căci însăși filologia ne 'nvață, că despre toate, țe se aud în limbă, sntem datorî a lua cunoștință. Națională, căci am voit să arăt prin ôle, cum se deslipesc meretî-mereu unele părți din trupul neamului românesc, cum pr prin impronutarea nemărginită mase marî. Și pîntră acesta numai noi sntem de vină. Dacă va fi lipsă și asta voi dovedi. Deț Dnu Pătru cum se vede, na fost în curat, cînd afirmă despre mine, că eți și despre provințialiseme zic, că-s împîmîntante la toți Români, nič cu elementele filologî, și nič nu a priceput, că eți prin ôle unde tintesc. Caută Domnu Pătru la toate popoarele 'n lume și va vide, că și provințialiseme tocmai așia le bagă 'n samă, că cuvintele răspîdite pe tot terenul limbî. Cetească lu-

crarea alui Miklosich, „Slavische elemente im Magyarischen” și va afla astfel de cuvinte: eseter, osztovata, kabala, eplény, kalinca etc. etc. carî numai igi-colea se aud la Unguri. Deschidă tot dela Miklosich cartea, 'n care enumeră elementele străine limbelor slavoane și va găsi 'ntre ele cuvinte ungurești, ca: antal, antalok, felelovati, hintov, kezuvati. In vocabulariul lui Grimm va țeti elemente străine, ca: pekosche (ung. bekecs), paprika, schabracke, fant (ital. fante) etc. etc.

Să rămînem însă la vatra noastră și să studiază Dnu Pătru lucrarea a lui Dnu Șai-neanu; Elementele turcești în limba română, 'șo va vide, că 1445 (horribile dictu!) spune Dnu Pătru de cuvinte turcești au intrat în limba noastră. Vadă, Etimologicum magnum Romaniae și acolo numai ațea-i vor răspunde, că filologia trăbue, este silită, să țeti țgîre despre tot, ce se află 'n limbă. Dnu Pătru zice, că eți pe temei limbî ungurești am făcut o ortografiă românească. O navitate me mai pomenit! Eți am făcut, ce a făcut toată lumea, am creat o ortografiă limbistică, folkloristică, căț am văzut, că sunetele toate, ce es din gura Romînilor cu ortografia de ațî, nu le pot întrupa. Voi reveni și la chestia această dacă va fi lipsă.

Sed nunc venio ad fortissimum! Dnu Pătru mă atacă, că eți cu un neologism unguresc, voesc a desluțî cuvîntul nostru neam și așia nu pôte fi ungurescul nem, ca neologism, după dînsu, marea neamului. Magna petis Pêtre! Un om, care întru atîta nu cunoașce limba ungurească, judecă despre o carte, pentru care am umblat toate părțile, pe unde se află Romîni, sub coroaia lui Sf. Stefan, am lucrat patru ani, mult foarte mult studiind, care o academie a premiut-o că nič ațea nu or fost biatî, cînd ai criticat-o; un om, spun, cu astfel de cunoștință primitive, dă cu buzduganu lui de cucută 'n mine și publică, care nu cunoaste stările, ei crede. Ieie Dnu Pătru 'n mênă, pe bătrînu Páriz-Pápái, pe Adalbert Molnár, vocabulariul lui Calepin și va țeti sub cuvintele genus, propagines: nem: das geschlecht. Urmărească Dnu Pătru codicele ungurești dela cel mai vechi, dela codicele Ehrenfeld pînă 'n ziua de ațî, dacă-i place pînă la vocabulariul lui Ballagi de mie de ori se va 'ntîlni cu neologismu (sic!): nem.

Dar atunția am păcutit mai tare, spune Dnu Pătru și toți, carî-s Romîni buni, cînd am cutezat a spune, că eți pe cale filologică am văsut dovedită teoria Roesleriană; dacă me aș fi dusă numai pînă la graniția aciasta, doară-doară igi-colea se ar fi auzit o liniștită: valeat. Eu însă am cutezat a trece hotarul, deț carî Romîni cu trup, cu suflet nu poate alta face, decât se-marțî pe frunte semnu de rușine de renegat, să strige sus și tare: pereat; nu Romîni, ei Sârb, ei țerpe, care noi l-am crescut cu banî noștri, noi l-am încălțit la pieptu nostru. Fie, bine. Sufletul meu e liniștit, că numai ațea am scris, despre ce mis convins, numai ațea, țe e drept. Știința nu are alt țil, decât să caute dreptate, să facă, ce se 'nvingă dreptate și cî sta în slujba științei și deși afli pedice mari și puternice 'n calea mea, eți de ațea voi merge mai departe și me voi lupta 'n veț pentru dreptate.

Era o vreme, cînd și eți am fost luptătorul continuități, dar ajungînd colaborator la dicționarul istoric al limbî ungurești, în decurs de patru ani am avut parte a vedea cu ochii mei, că influința limbî Românești

asupra limbî ungurești nu se dețează numai dela vechiul XIV—XV și că codicele ungurești de ațea cîte un cuvînt Romînesc cunosce și ațea se referă la o viață pastorală, la o viață nomadă. Voi merge acuma 'n Italia se ștudiez dialectele italiene, ca și 'n asta privință se fi tare. Viața mea voesc se o jertesc științei românești, poporului Român și eți cred, că nu departe vremea, cînd voi câștiga 'victoria' ideilor aceste.

Iubesc dreptatea, ca sluga dreptetii și totdeauna mă 'nchin înaintea ei, dar unor aserțiuni întru atîta nemovitate n-am alta de a face, decât a le închina luptă. Deț Petre! jos cu masca și vină din tuțî la cîmpu slobod, să videm, care e mai tare dintre noi, pe a cîrui parte stă dreptatea!

Georgiu Alexici.

Am publicat-o așa precum ni s'a trimis fără nici o modificare în cuprins și în ortografie. Din parte-ne observăm, că, neavînd opera d-lui Alexici în mână, nu ne putem pronunța asupra ei.

CRONICĂ.

Publicațiune. La 3 Iulie 1888 a. m. 9 1/2 oare se va ține o licațiune prin oferte închise la viceșpanatul comitatului pentru construirea podurilor Nr. 48 și 79 de pe șoseaua comitatului Sibiu-Noorich și pentru restaurarea podului Nr. 51. Doritorii de a lua parte la această licațiune sînt invitați a depune pînă la terminul de licațiune validul de 5% dela preliminarul 261 fl. 49 cr. Devisul tehnic al acestor lucrări se poate vedea în cancelaria vice-comitetului în oarele oficioase.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Ioan Hrabár în „Rabár”. Adolf Deutsch în „Deak”. Eugeniu Klein în „Kiss”. Ludovic Banga în „Bardosi”. Ignatie Weisz în „Varga”. Ioan Schwarzenbrunn în „Kuti”.

Examenle publice la școala capitală gr.-or. rom. din Rîșinari cu finea anului școlastic 1887—88 se vor ține în următoarea ordine: Duminecă, în 19 Iunie st. v., dela 8—10 oare cl. I-a de băieți, dela 10 1/2—12 1/4 cl. a II-a de băieți, dela 2—4 cl. a III-a de băieți, dela 4 1/2—6 1/2 cl. a IV-a de băieți. La 6 1/2 oare clasa a II-a, III-a și a IV-a de băieți gimnastică. Luni, în 20 Iunie, dela 8—10 oare cl. I-a de fete, dela 10—12 1/4 clasa a II-a de fete, dela 3—5 cl. a III-a de fete, dela 5 1/2—6 corul de băieți și de băete va executa unele cântări bisericesci și poesii. La 6 oare excursiune în grădina școlară. Lucrul de mână femeiesc va fi expus în tot decursul examenelor; economia de casă se va examina Luni în 20 Iunie, după-țe va termina învețătorul de clasă examenul școl. La aceste examene are onoare direcțiunea școlară a invita pe toți amicii și binevoitorii școlii noastre.

Earăși tricolorul maghiar. Diarele din Budapesta relevează o „nouă brutalitate a oficerilor în contra tricolorului maghiar”. „Șandalul” se țice că s'ar fi întemplat într'un hotel principal din Homonna (comitatul Zemplin în Ungaria) cum urmează: În acest hotel, unde prîndesc oficerii aflători în oraș, în zilele acesteia un căpitan din armată a observat, cînd se așea la masa, că servieta unui medic avea împregiur o pantiflă în colori naționale ungurești. Fiindcă atunci tocmai medicul nu se afla de față, căpitanul ruspe pantifla ungurească de pe servieta și o călcă în picioare. Chelnerul protestă contra acestui fapt, căpitanul răspunde însă, că își va da el seamă înaintea medicului pentru ceea-ce a făcut. În ziua următoare medicul mergînd la prînd întrebă, ce s'a întemplat cu pantifla națională maghiară de pe servieta? Căpitanul declară, că el a luat-o, de vreme-ce ei (oficerii) sînt „împăretesci”. La aceasta numai atîta observă medicul, că ei sînt „și regesci”. Faptul acesta

și se vedeau pe corpul-i nisece semne ce s'emîna a copite de cal. Toți alergau să privească la această privelisece tristă, medicii și poliția încă nu lipsiau. Lamentări și plîngerî rîsunau din casa amplotiatului. Acum le veni mai multora aminte povestea de înainte cu o sută de ani, care s'a întemplat earăși pe vremea aceasta, ațea: în zilele Săn-Toaderului. Povestea oaspeții mort se reimproșpeta și toți erau cuprinși de frică și teroare.

Măiestrul Manoilă încă auzise despre această întemplare a amplotiatului și despre povestile poporului și o îngrozire și înfiorare îl cuprinse gîndind la Ileana. Dar totuși nu se neliși de somnul cel prea mult al ficei sale, căci sciuse că ea a stat așară mult la petrecere. Eată lucrul naibii! Gîndia croitorul nostru, gîndia la oaspele mort, apoi la contele Galibeti, la acest om fnalt, palid peste seamă, și la hainele sale cele purpure negre... și un fior rece îi sbîrlia pîrul din cap. Dar croitorul nostru nu credea în povești, nu era superstițios, căci toți țideau de atari credințe deșerte. Își imputa slăbiciunea și deșchise un dulap spre a înghîți nițică rachiu dintr'un pocal cinstit de conte, însă mirare! nici un semn de pocal, perise; mai cîntă și prin alt dulap și tot așa, periseră toate donurile contelui. Nu-i convenia și clătina din cap.

Se simția indispus, îi cobia ceva nefeericire. Singurel și în toată liniștea sul treptele spre odaia Ilenei, că se nu mai aibă

s'a întemplat în prezența mai multora, și solgăbirul, care încă era între cei de față, a și întreprins deși pașii necesari contra căpitanului, dar rezultatul va fi, că dl căpitan se va înainta la rangul de maior. Șcirea aceasta o aduc diarele ungurești, în modul cum am arăt-o aci, după „Egyetértés”, care o comentează cu următoarele observări: „Noi avem să plătim și mai departe pe domni, 'împăretesci” și în neputința noastră ne pumem întrebare: Quousque tandem abutere? Pentru-că în Ungaria nu există for, care să rîbune necurmatele insulte și să le facă se nu se mai repete.

Autonomia bisericii sêrbesci. Diarele din Budapesta, și cu deosebire „Egyet-értés”, preamăresc șpirul baronului Fedor Nikolits, „redactat în șpir patriotic”. Aceasta laudă provine, că „Srpski Dnevnik” în mai multe articole, ocupându-se de autonomia bisericii sêrbesci ajunge la concluziunea, că ea ar trebui cassată, fiindcă autonomia bisericii a dat loc tendențelor antipatriotice, autonomia bisericăscă e asilul tuturor agitatorilor și prin această autonomie s'a vîrit anarhia în șinul bisericii ortodoxe sêrbesci. — Astfel de „Materialuri bune” s'au publicat și prin „Pester Lloyd” și „Pesti Napló” asupra bisericii române ortodoxe.

Trăsnet în biserică. Se scrie din Lemberg, că în biserică din Brzezie a trăsmit chiar pe cînd poporul asculta sfînta misiă, celebrată de însuși episcopul din Cracovia. Fulgerul a lovit dinspre altar: trei persoane au fost ucise, șese inși au fost greu răniți, douăzeci de oameni au rîmas ușor atîși, ear' nouș sute de persoane au fost contuzionate. Episcopului nu 'i-s'a întemplat nimic; poporul însă spîriat, dînd năvală spre ușă, s'a învîlmășit, producînd o neorîndneală, în urma căreia mulți oameni au fost răniți.

O comună unde nu se plătesce dare. Comuna germană Klingenberg de lîngă Mainz are fericierea de a nu sci ce e darea. Aceasta comună exportează zil în belșug. Din veniturile acestei neguțării se acoper toate cheltuielile comunei și mai rămîne încă atîta, că se împartă fiecare an cîte 140 de mărci pentru fiecare familie. Comuna are 1895 de locuitori; stradele sînt pavate cu lespezi mari, are o poliție de 15 membri, pompieri, o școală de băieți cu patru învețători, o școală de feteți cu două învețătoare, o biserică frumoasă, construită acum doi ani din fondul comunei pe preț de 105,000 de mărci. Fericită comună!

Civilizație rusească. La un sat lîngă Petersburg a fînșit fără de veste un isvor de sub altarul unei biserici. Locuitorii au alergat la fața locului și s'au aruncat cu fețele la pămînt mulumind lui D-țeu, că le-a trimis ai a s'mă gratis, căci pînă acum o plătiău foarte scump popor. Dinșii 'și-au luat apă în sticle și ori de cîte-ori se îmbolnăvesc se spală cu dînsa, creșînd în urmă, că s'au vindecat. Astfel mai mulți săteni au fost mușcați de o pisică turbată. Dinșii s'au sălat cu apă sfîntă, refuzînd să se ducă la oraș după doctor. Acum cîteva zile 'i-a luat dracul. Funcționarul locului a fost dat în judecată, pentru-că n'a raportat cazul superiorilor. Ce vinovat e omul, dacă și dînsul avea credință oarbă în apa sfîntită!

Pentru învețătura de minte. S'a țis, că țeranii în Rusia sînt fericiți. O dovadă strălucită în privința asta. Acum patru zile a trecut pe cîteva strade ale Petersburgului un convoiu de țerani, legați sdravîni în fere, șchiopătînd, cu mâinile cîngute și cu vînatăi pe față. Ei erau de pe moșia unui conte și fuseră bătûți cu nădușeli, pentru-că refuseră să-și achite nisece datoriile de bani. Fuseră aduși în Petersburg ca să fie din nou chel-faniți. Întrebînd cineva pe unul din conducătorii convoiului, că de ce au bătut așa rău pe țerani, 'i-s'a răspuns: Ca să-i învețăm minte!

Expedițiunea Stanley. Din Londra se telegrafează următoarele, cu data de 21 Iunie: La Liverpool s'a primit următoarea depăș: Din St. Paul de Loanda: Sciri foarte

serioase au sosit aci în privința expedițiunii lui Stanley. Autenticitatea acestor sciri nu e reală, cu toate aceste se crede în substanță ca exacte. Ele au cauzat o mare neliniște. După aceste sciri maiorul Bertelot, care comandă stațiunea lăsată de Stanley, a trimis pe unul din oamenii sei la țerm, ca să expedeze o telegramă în Anglia, cerînd nouș instrucțiuni. La acea stațiune nu s'a auzit nimic despre Stanley de mai multe luni. Maiorul Bertelot e îngrijit de aceasta.

Un tren jefuit. Din New-York ni se scrie: Cu o îndrîneală ne mai pomenită a fost jefuit un tren pe calea ferată pacifică. Unul dintre bandiți, care plecaseră, se vede, în acel tren, sună clopotul de alarmă și conductorul oprî imediat mașina în urma acestui semnal. Atunci opt oameni mascați, probabil „cow boys” (vâcari), se suiră în tren și spîriară pe pasageri și pe conductor printr'o salvă de focuri de revolver. Apoi jefuiră vagonul de toți banii ce se aflau acolo și luară fiecei pasager banii ce găsiău la dînsul. Damele au fost lăstate în pace. Totuși bandiții nu s'au ales dela pasageri decât cu 1000 de dolari, căci mulți dintre pasageri au reușit să-și ascundă banii pe timpul când hoții erau ocupați cu spargerea lăzii de bani din vagonul de poștă. Unul din pasageri a putut ascunde 15.000 de dolari în coșul seu de proviziuni. După cinci șfertiuri de cias bandiții plecară. Acum ei sînt căutați cu multă rigoare.

Caracterul lui Schopenhauer.

Cu ocaziunea aniversării morții lui Schopenhauer (22 Februarie st. n.) s'a publicat în suplementul literar de Duminecă al „Vossische Zeit.”, asupra ilustrului filosof un prețios studiu, eșit din penă scriitorului G. V. Gizeycki, profesor de filosofie la universitatea din Berlin. Dăm în traducțiune observațiunile lui relative la caracterul lui Schopenhauer. I. G.

Mulți, în aprețirile lor asupra caracterului lui Schopenhauer, 'și-au pus pe al lor într'o lumină foarte nefavorabilă. Fără a ști că se era mare în ființa lui Schopenhauer, nu au vădit ochi decât pentru slăbiciunile lui și își fîcîră o plăcere a le exagera în modul cel mai nedemn. Schopenhauer ne-a spus ce crede el despre astfel de oameni.

„Dacă un spirit mare, țice el, 'și-a deschis pentru ei tesauarele profunșimilor naturii sale și prin încordarea extremă a forțelor sale a produs opere, care îi vor înălța și lumina nu numai pe ei, ci și pe urmașii lor, pînă la a țecerea și a douăzeciua generațiune, dacă el a adus omenirii daruri, cu care nu se pot compara atele, se cred îndreptățiți scelerății a trage persoana lui morală în fața tribunalului lor, ca să vadă de nu cumva vor pute descoperi în ea vre-o pată spre a-și alina astfel durerea ce simt la vederea unui mare spirit. . . . Însă printr'o ingratitudine atît de strigătoare și prin aceasta patimă de ponegrire malițioasă, acei judecători nechemăți probează numai, că ei sînt și moral tot atît de ticlăoși ca și intelectual — ceea-ce însemnează mult.”

Pușini filosofi au simțit, ca acest euge-tător, șfințenia misiunii lor, pușini au căutat adevêrul cu atîta entuziasm, cu atîta devo-tament și fără preget și au lucrat pentru luminaarea semenilor sei în condițiuni mai nefavorabile, avînd a înfrunta indiferența tuturor ca dînsul. Cuvîntul psalmistului: „am ales calea adevêrului” a fost de sigur devisa vieții lui. Muma lui plîngîndu-se odată de el unui amic, a trebuit totuși să recunoască îndată: „Veracitatea este virtutea lui capitală, nici odată n'am auzit o minciună din gura lui.”

foarte compesant. Amîndurora le făcea donuri frumoase, vanitatea amîndurora o potența și dînsule îl iubiau întru adevêr. Părinții, atît croitorul cât și boerul, erau farmeșcați de un atare ginere. Croitorul croise planul, că încurînd va părăsi croitoritul și va deveni om avut, dar și boerul nu putea din destul lăuda pe conte, căci îl mîntuise din multe perplexități financiare prin împrumuturi.

Contele Galibeti era omul norocului și avea acum un joc ușor spre a ajunge la scop. Certă la boer mîna coconitei, ear' la croitor pe Ileana, și acestia, fără a ave cunoștință unul de celalalt, se învoiră, dar și fetele acceptară cu bucurie. Dar' ciudatul conte era un amant prea preste seamă, căci acest joc îl repetase și în casa unui amplotid din oraș, înșelînd pe fiica acestuia încât aceasta demise pe fidanțul ei spre a-l înlocui cu contele. Logodna o făcî după obicei. . . cu toate trele.

apoi dragostea, jocul și vinul încă își aveau efectul.

Coconita boerească și Ileana erau cele mai fericite. Contele, omul naibii, cetea tot prelîngă boereasa și rar juca cu Ileana, ceea-ce acesteia nu-i venia suspect, deoarece-ce avea cavaleri în abundență. Boereasa era înhînată întru adevêr boereșce și juca și sălta încât 'i-se ogîndea pe față bucuria și fericirea. Multe coconite de boer erau de față și admirau pe această femeie, care era logodnica celui mai avut conte.

Cam de cîtră ținuă osteni și coconita Conaceanu de jucat și doria a se odihni. Contele, beat de iubire, conduse neobservat de cineva pe boereasă în apartamentele ei. Înaintea odăii de dormit stătea credincioasa camierieră și aștepta șosirea stăpînei. Boereasa pășia la brațul fidanțatului și țise camierieră roșind: „Poți să-ți mai petreci dragă, acum n'am lipsă de tine, voesc a mă desbrăca singură”; și intră în odaia de dormit acompianiată de conte.

Cînd reintoare contele în sala de joc, oaspeții erau deja pregătiți de plecare. Căsele se aușiau cărmuind înaintea portalului. Galibeti conduse pe Ileana la caleasă și o duse pînă acasă. Toți dormiau, dînsa deschise încetîșor ușa și înzadar voia a nu primi pe conte; acesta demîndă cocierului să plece și dînsul urmă Ilenei.

Svonul public răspîndî dimineța următoare nisece sciri înfiorătoare prin oraș, ațea, că fiica unui amplotiat s'a aflat moartă în pat

și se vedeau pe corpul-i nisece semne ce s'emîna a copite de cal. Toți alergau să privească la această privelisece tristă, medicii și poliția încă nu lipsiau. Lamentări și plîngerî rîsunau din casa amplotiatului. Acum le veni mai multora aminte povestea de înainte cu o sută de ani, care s'a întemplat earăși pe vremea aceasta, ațea: în zilele Săn-Toaderului. Povestea oaspeții mort se reimproșpeta și toți erau cuprinși de frică și teroare.

Măiestrul Manoilă încă auzise despre această întemplare a amplotiatului și despre povestile poporului și o îngrozire și înfiorare îl cuprinse gîndind la Ileana. Dar totuși nu se neliși de somnul cel prea mult al ficei sale, căci sciuse că ea a stat așară mult la petrecere.

Eată lucrul naibii! Gîndia croitorul nostru, gîndia la oaspele mort, apoi la contele Galibeti, la acest om fnalt, palid peste seamă, și la hainele sale cele purpure negre... și un fior rece îi sbîrlia pîrul din cap. Dar croitorul nostru nu credea în povești, nu era superstițios, căci toți țideau de atari credințe deșerte. Își imputa slăbiciunea și deșchise un dulap spre a înghîți nițică rachiu dintr'un pocal cinstit de conte, însă mirare! nici un semn de pocal, perise; mai cîntă și prin alt dulap și tot așa, periseră toate donurile contelui. Nu-i convenia și clătina din cap. Se simția indispus, îi cobia ceva nefeericire. Singurel și în toată liniștea sul treptele spre odaia Ilenei, că se nu mai aibă

alți martori la un cas de nefeericire, căci, ce vrei, ar fi fost de povestea orașului și omul nostru nu o voia aceasta. Deschise încetîșor ușa și pași pe patul ficei sale, n'avea curagiu să o privească. Și cînd ridică ochii spre dînsa . . . oh Dumnețedeu drept! . . . era totul întunecat înaintea ochilor! . . . căci . . . dînsa zăcea moartă, rece, cu semne negre pe corp . . . oh șermane croitor . . . nefeericito Ileano! Ridică capul ficei sale, o strigă pe nume nefeericitul tată și fără de a sci ce face, alergă la medic spre a-l înșcința despre moartea ficei sale. Manoilă măiestrul voia cu ori-ce preț să abată ori-ce lucru necurat și ridică aceasta întemplare rîcîrî dela petrecerea din seara trecută ș. a. Striga bietul tată, striga, cu un nebul de durere, de il aușiau toți vecinii.

Încă nu încetaseră Sălcienii de a vorbi pe strade de nefeericirea acestor două fete, cînd le veni șcirea că fiica boerului a murit. Medicii, care veniau din casa boerului asigurau poporul, că: cocoana a trăit pînă mai de cîtră ținuă, că a fost lovită de apoplexie din cauza rîcîlii din seara trecută; însă cine credea? Toți erau convinși, că fiica boerului a avut șoarta acestor două fete, deși boerul pentru a nu-și deșonesta casa, a rîscumpărat cu bani țăcerea medicilor. Și întru adevêr casa cea vială, cea plină de veselie de odinioară, se prefăcî într'o casă de doliu, de intristare, nefeericitul tată era desperat. Se îngrozî și mai mult,

aflînd că toți banii ce 'i-a împrumutat lui contele Galibeti, toate giuvaericelele și alte donuri ale ficei sale . . . periseră. Ba ce e mai mult: contele Galibeti încă perise, nu era niciăiri de aflat. Odișile locuite odată de dînsul steteau goale, totul în ordine, însă nu erau servitori, cai, căleșe sau atele de ale contelui . . . nimic niciărea.

Tot în una și aceeași țî fură îmormîntate cele trei fete și se întemplă, că tot în acel moment ajunseră în cîmîterul orașului. Preotul mai roști ultima rugăciune asupra acestor corpuri rîci și chiar atunci se vēđu cum dintre privitori se ivi un om înalt-înalt și plecă. Și omul avea la început haine negre, care apoi albiră și pe spatule sale se vedeau trei pete roșii și sîngele picura din ele. Omul pășia spre mormîntul oaspeții mort. Cei de față priviau cu îngrozire spre acest om misterios, ear' cei-ce purtau cocișugurile observară, că dînsule sînt prea ușoare, ba că ar fi goale; o frică îi cuprinse și iute aruncară consciugurile în mormînt și le acoperiră cu pămînt. Natura încă trada spaimă, căci cerul se întunecă și o ploaie torențială amestecată cu vînt alungă pe creștîni.

La vre-o cîteva zile părăsi și boerul Conaceanu casa sa și nu se mai întoarse aci. Grădinile se sêlbătîciră, casele rîmase nelocuite, pînă, D-țeu șcie, cum deveniră jertfă focului distrugător! (Va urma).

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
 - Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 - Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 - Nr. 4. **Pipereș Pétu.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
 - Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 - Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
 - Nr. 9. **Fiața a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
 - Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
 - Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 12. **Indărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 13. **Blastēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
 - Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 - Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 19. **Cenușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 - Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 22. **Scăpărătorea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 - Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 - Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
 - Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
 - Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
 - Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 - Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 - Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 - Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 - Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
 - Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 - Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
 - Nr. 45. **Roma invinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

od. paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasapoarte 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Fîlera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICTIONI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru
introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)
Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiu			
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	
Viena	11.10	8.—		București	4.40	7.30		Viena	11.10	2.—		Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică	2.29	4.86	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predeal	9.12	1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	12.09	3.44	2.82	Șeica mare	3.02	5.05	
Szolnok	11.06	4.05	7.38	Timiș	9.36	1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos	12.30	4.10		Loameș	3.46	5.46	
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	Brașov	10.12	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot	1.01	4.43		Oena	8.27	4.18	
	4.18	7.01	8.46	Feldioara	4.10	7.10		Glogovaț	2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.13	11.—	Sibiu	9.—	4.42	
Oradea mare		7.11	9.18	Apatia	4.56	7.31		Gyrok	2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21	Sibiu	3.43	8.50	
Várad-Velencze			2.19	Ágostonfalva	5.37	8.14		Pauș	3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35		Oena	4.26	9.17	
Fugyi-Vásárhely			9.44	Homorod	6.07	8.36		Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51	Branicea	3.28	7.02		Loameș		9.45	
Mező-Telegd			7.41	Hașfalău	6.55	9.12		Ilia	4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28		Șeica mare		10.20	
Rév			8.10	Sighisoara	8.36	10.24		Gurasada	6.09	7.37		Zam	4.08	7.40		Copsa mică		10.20	
Bratca				Elisabetopole	9.13	10.46		Soborșin	6.28	7.55		Soborșin	4.44	8.11					
Bucia				Mediaș	9.56	11.19		Bérvava	7.25	8.42		Bérvava	5.30	8.46					
Ciucia	9.04	1.57	4.49	Copsa mică	10.37	11.47		Zam	8.01	9.12		Radna-Lipova	6.27	9.38					
Huedin	9.34	3.11	5.31	Micăsasa	10.59	12.02		Gurasada	8.34	9.41		Pauș	6.47	9.58					
Stana			3.40	Blaj	11.16	12.09		Ilia	8.55	9.58		Gyrok	7.28	10.27	5.50				
Aghiriș			4.15	Crăciunel	11.37	12.25		Branicea	9.19	10.17		Deva	7.43	10.42	6.13				
Ghirbeș			4.36	Teiuș	12.16	12.53		Deva	1.47	9.51	10.42	Gyrok	7.59	10.58	6.35				
Nădășel			4.55	Blaj	12.33	1.05		Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07	Glogovaț	8.28	11.85	7.19				
			10.34	Crăciunel	12.38	1.05		Orăștia		11.09	11.37	Arad	8.42	11.39	7.35				
Cluj	11.15		7.41	Teiuș	1.51	1.47		Șibot		11.39	12.—	Szolnok	9.17	12.31	6.20				
Apahida	11.34		9.18	Aiud	2.18	2.08		Vințul de jos		12.12	12.29	Budapesta	2.32	5.12					
Ghirbeș	12.43		10.—	Vințul de sus	2.48	2.30		Alba-Iulia	8.05	12.29	12.46	Viena	6.—	8.20					
Cucerdea	1.30		10.—	Uioara	2.56	2.37		Teiuș	8.59	1.16	1.26		3.—	6.05					
Uioara	1.37		10.09	Cucerdea	3.14	2.53		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)							
Vințul de sus	1.45		10.48	Ghirbeș	4.01	3.26		Simeria	6.47	9.42		Banița	9.36	4.26					
Aiud	2.07		10.48	Apahida	5.28	4.40		Streiu	7.40	3.25		Crivadia	10.17	5.12					
Teiuș	2.26		11.55	Cluj	5.56	5.—		Pui	8.51	4.16		Pui	10.58	5.55					
Crăciunel	3.11		12.34	Nădășel	6.37	5.32	8.—	Crivadia	10.02	5.11		Hațeg	11.42	6.41					
Blaj	3.24		12.52	Ghirbeș	7.14		8.36	Banița	11.02	5.55		Streiu	12.23	7.26					
Micăsasa	3.54		1.34	Aghiriș	7.29	6.11	9.02	Streiu	11.50	6.40		Simeria	1.12	8.14					
Copsa mică	4.09		2.19	Stana	7.56		9.32	Petroșeni	12.30	7.12			1.51	8.50					
Mediaș	4.21		2.46	Huedin	8.18	6.43	10.11												
Elisabetopole	5.11		3.31	Bucia	8.58	7.12	10.51												
Sighisoara	5.45		3.59	Bratca	9.15		12.50												
Hașfalău	6.12		4.32	Rév	9.34		1.19												
Homorod	7.32		6.58	Aiud	9.53	7.51	2.—												
Ágostonfalva	8.17		7.21	Mező-Telegd	10.25	8.17	3.04												
Apatia	8.37		8.23	Fugyi Vászárhely	10.47		3.36												
Feldioara	9.06		9.02	Várad-Velencze	10.57		3.52												
Brașov	9.45		9.52	Oradea-mare	11.04	8.42	4.08												
Timiș	2.53	5.37		P. Ladány	11.19	8.47	4.47												
Predeal	3.28	6.20		Szolnok	1.15	10.08	1.33												
București	9.35	11.50		Budapesta	3.29	11.51	3.29												
				București	6.33	1.55	7.45												
				Viena	2.50	7.15	6.05												

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.